

Alexandrapalm

Archontophoenix

alexandrae

De Alexandra palm is vernoemd naar Prinses Alexandra van Denemarken (1844-1925).

Vanwege de fraaie vorm van de plant en de opvallende, gezwollen basis wordt deze soort veel gekweekt. *Archontophoenix alexandrae* komt uitsluitend voor in de regenwouden van noordelijk Queensland.

Verspreidingsgebied: Noordoost-Australië

Kaw maka

Bactris major

Bactris major wordt in Suriname wel 'kaw maka' genoemd, dat zoveel betekent als 'koeiendoorn'. Een voor de hand liggende Nederlandse naam zou zijn 'stekelpalm'. De vele Bactris-soorten uit Zuid- en Midden-Amerika kenmerken zich door de akelige stekels die het moeilijk maken om de smakelijke oranje vruchten te plukken.

Verspreidingsgebied: Tropisch Amerika

Bismarck palm

Bismarckia nobilis

Bismarckia nobilis groeit in open savannes in westelijk Madagaskar. Deze tot 10 m hoge palm wordt vanwege de fraaie blauwgroene kleur veel aangeplant in tropische gebieden. De eenslachtige bloemen staan op aparte mannelijke en vrouwelijke planten.

Verspreidingsgebied: Madagascar

Blauwe hesperpalm

Brahea armata

Guadalupe palm groeit in het wild in Baja California en de Sonora woestijn in Mexico. Deze soort wordt 12 m hoog en heeft opvallend blauwgroen gekleurde bladeren. De spectaculaire bloeiwijze is een 4-6 m lange tros met duizenden kleine, roomwitte bloempjes.

Verspreidingsgebied: Noordwest-Mexico

Rotan

Calamus australis

Vanwege hun doorgaans klimmende groeiwijze zijn rotan palmen het buitenbeentje binnen de palmenfamilie. Met lange draden vol gemene, kromme dorens houden ze zich vast aan bomen en struiken. De dunne, buigzame stengels worden geoogst en verwerkt tot rotan voor meubels, manden en vlechtwerk.

Verspreidingsgebied: Noordoost-Australië

Vissenstaartpalm

Caryota mitis

Vissenstaartpalm dankt zijn naam aan de bijzondere vorm van de blaadjes. Er bestaan 2 groepen Caryota's. Planten van de ene groep hebben slechts één stam. Ze bloeien en sterven daarna. *Caryota mitis* behoort tot de clustervormende groep. De plant vormt doorlopend nieuwe stengels en blijft na de bloei dus leven.

Verspreidingsgebied: Zuidoost-Azië

Vissenstaartpalm

Caryota urens

Jagerspalm is een imposante palm tot 20 m hoog met 4-6 m lange bladeren. Deze soort wordt als sierboom veel aangeplant in (sub)tropische tuinen. De jonge bloeiwijzen worden afgesneden. Het vrijkomende suikerrijke wondvocht wordt opgevangen en verwerkt tot de alcoholische drank 'toddy'.

Verspreidingsgebied: India, Sri-Lanka, Myanmar

Bamboepalm

Chamaedorea seifrizii

Chamaedorea seifrizii is een erg variabele soort. Sommige vormen hebben fijn gedeeld blad, zoals deze. Andere hebben bladeren met minder deelblaadjes, welke dan echter veel breder zijn. Deze soort kruist ook gemakkelijk met andere *Chamaedorea*-soorten. De soort is vernoemd naar William Seifriz, die deze palm ontdekt heeft.

Verspreidingsgebied: Midden-Amerika

Dwergpalm

Chamaerops humilis

Chamaerops humilis en Phoenix theophrastii zijn de enige twee palmensoorten die van nature in het wild in Europa voorkomen.

Dwergpalmen groeien in sterk begraasde vegetaties rond de Middellandse Zee. De vezels uit de bladeren worden verwerkt tot matten, matrassen en vlechtwerk voor meubels.

Verspreidingsgebied: Middellandse Zeegebied

Klapper

Cocos nucifera

De kokospalm is hèt symbool voor tropische stranden. Oorspronkelijk komt deze soort uit de West-Pacific, maar tegenwoordig groeit ze in alle tropische kuststreken. Beschermd door de dikke laag vezels, kunnen kokosnoten maanden op zee dobberen, voordat ze aanspoelen en vervolgens kiemen.

Verspreidingsgebied: Zuidoost-Azië, Polynesië

Lipstick palm

Cyrtostachys renda

De felrode kleur van de bladstelen en bladschedes hebben deze palm de naam Lipstick Palm gegeven. Deze soort groeit in laaglandbos en in kustmoerassen en kan tot 20 m hoog worden. Hoewel de soort niet uitgesproken moeilijk te kweken is, wordt zij in botanische tuinen maar weinig gekweekt.

Verspreidingsgebied: Zuidoost-Azië

Goudvruchtpalm

Dypsis lutescens

Deze soort behoort tot de meest gekweekte palmen ter wereld. In de natuur komt ze echter maar in een klein gebied in Oost- Madagaskar voor. De Engelse naam Golden Cane palm verwijst naar de min of meer goudgele bladstelen. Een Nederlandse naam die wel eens gebruikt wordt, is goudvruchtpalm.

Verspreidingsgebied: Madagascar

Goudvruchtpalm

Dypsis lutescens

Deze soort behoort tot de meest gekweekte palmen ter wereld. In de natuur komt ze echter maar in een klein gebied in Oost- Madagaskar voor. De Engelse naam Golden Cane palm verwijst naar de min of meer goudgele bladstelen. Een Nederlandse naam die wel eens gebruikt wordt, is goudvruchtpalm.

Verspreidingsgebied: Madagascar

Kentiapalm

Howea forsteriana

Kentia palmen komen in het wild alleen voor op Lord Howe Island voor de oostkust van Australië. Deze soort wordt overal ter wereld gekweekt en is een van de best te houden palmen voor in de huiskamer. Op latere leeftijd ontwikkelt de palm een verdikte basis.

Verspreidingsgebied: Lord Howe Eiland

Flessenpalm

Hyophorbe lagenicaulis

Flessenpalm dankt zijn naam aan de dikke, flesvormige stam van oudere exemplaren. Deze palmsoort komt in het wild alleen voor op Round Island in de Indische Oceaan bij Madagascar. De soort was bijna uitgestorven, maar door succesvolle bescherming herstelt de populatie zich.

Verspreidingsgebied: Mascarenen

Australische waaierpalm

Livistona australis

Deze soort groeit in een smalle strook langs de oostkust van Australië. De palm groeit daar in bossen en kan tot 30 m hoog worden. Naast Australische waaierpalm wordt deze soort in het Engels ook wel Cabbage Palm genoemd. Deze naam geeft aan dat vroeger de groeipunten (palmharten) van deze soort wel gegeten werden.

Verspreidingsgebied: Oost-Australië

Chinese schermpalm

Livistona chinensis

Livistona chinensis is een van de meest gekweekte palmen. Jonge exemplaren worden veel als kamerplant gehouden. In (sub)tropische gebieden wordt deze palm ook veel aangeplant in tuinen en parken. De bladeren van volwassen exemplaren hebben hangende bladpunten. De bladeren worden gebruikt om waaiers van te maken.

Verspreidingsgebied: Zuid-Japan tot Taiwan

Canarische dadelpalm

Phoenix canariensis

Deze palm is endemisch voor de Canarische Eilanden, d.w.z. ze komt oorspronkelijk alleen daar voor. Tegenwoordig wordt deze palm echter wereldwijd gekweekt als sierplant. De vruchten van de Canarische dadelpalm zijn niet eetbaar, in tegenstelling tot die van de echte dadelpalm, *Phoenix dactylifera*.

Verspreidingsgebied: Canarische Eilanden

Canarische dadelpalm

Phoenix canariensis

Deze palm is endemisch voor de Canarische Eilanden, d.w.z. ze komt oorspronkelijk alleen daar voor. Tegenwoordig wordt deze palm echter wereldwijd gekweekt als sierplant. De vruchten van de Canarische dadelpalm zijn niet eetbaar, in tegenstelling tot die van de echte dadelpalm, *Phoenix dactylifera*.

Verspreidingsgebied: Canarische Eilanden

Echte dadelpalm

Phoenix dactylifera

De echte dadelpalm is al ruim 5000 jaar in cultuur in het Midden-Oosten en delen van Noord-Afrika. De eetbare vruchten heten dadels en bevatten veel suiker. Ze worden vers of gedroogd gegeten en kunnen ook verwerkt worden tot dadelsiroop en dadelbrandewijn. De bladeren worden gebruikt voor dakbedekking.

Verspreidingsgebied: Noord-Afrika, Midden-Oosten

Loureiro's dadelpalm

Phoenix loureiroi var. loureiroi

Phoenix loureirii lijkt sterk op de veel gekweekte *P. roebelenii*. Het opvallendste verschil is te zien aan de bladeren: bij *P. roebelenii* staan de blaadjes van een blad in één vlak, terwijl deze bij *P. loureirii* meerdere kanten op zijn gericht. Een oude wetenschappelijke naam voor deze soort is *Phoenix hanceana*.

Verspreidingsgebied: Zuidoost-Azië

Afrikaanse wilde dadel

Phoenix reclinata

Afrikaanse wilde dadelpalm kent een groot verspreidingsgebied. De soort komt voor in grote delen van tropisch Afrika tot ver in Zuid-Afrika. De plant groeit vaak langs water of in de buurt van de kust. Kenmerkend voor deze dadelpalm zijn de sierlijk gebogen bladeren. De kleine vruchten zijn eetbaar, maar smaken bitter.

Verspreidingsgebied: Tropisch Africa

Dwergdadelpalm

Phoenix roebelenii

De dwergdadelpalm behoort net als de echte dadelpalm tot het geslacht Phoenix. De uit Laos afkomstige Phoenix roebelenii blijft met maximaal 3 m echter een stuk kleiner. Deze soort wordt in veel (sub)tropische landen in tuinen en parken geplant. In Nederland wordt deze palm als kamerplant gehouden.

Verspreidingsgebied: Laos

Dadelpalm

Phoenix spec.

Dadelpalmen worden gevonden van de Canarische Eilanden in het westen tot de Filipijnen in het oosten. De wetenschappelijke naam Phoenix is afgeleid van het Oud-Griekse woord voor dadelpalm en verwijst mogelijk naar de Feniciërs, die op hun zeereizen de dadels van echte dadelpalmen (*Phoenix dactylifera*) bij zich hadden.

Verspreidingsgebied: Oude Wereld

Loulou Lelo palm

Pritchardia hillebrandii

Pritchardia hillebrandii is voor het eerst beschreven aan de hand van gekweekte exemplaren die de bewoners van het eiland Molokai (Hawaiï) kweekten langs de zuidkust van het eiland. Aangenomen wordt dat deze soort oorspronkelijk op Molokai voorkomt. Tot nu toe is *Pritchardia hillebrandii* echter nooit in het wild gevonden.

Verspreidingsgebied: Hawaiï

Nikau

Rhopalostylis sapida

De typische stand van de bladeren heeft deze palm de namen 'Shaving Brush Palm' en 'Feather Duster Palm' bezorgd. Het is de palm die van nature het verst zuidelijk voorkomt. De Maori gebruikten vroeger de bladeren voor manden en dakbedekking. De jonge bloeiwijzen zijn eetbaar.

Verspreidingsgebied: Nieuw Zeeland, Chatham Eilanden

Palma redonda

Sabal mauritiiformis

Sabal mauritiiformis is een vrij snel groeiende palm die tot 25 m hoog kan worden. De lange bladstelen en de lange, wat hangende bladslippen zijn kenmerkend voor deze soort. De naam mauritiiformis betekent 'lijkt op Mauritia', een andere palmensoort met een vergelijkbare groeiwijze.

Verspreidingsgebied: Tropisch Amerika

Dwergpalmetto

Sabal minor

Dwarf Palmetto is de meest noordelijk voorkomende Sabal-soort. Soms vormt deze palm een tot 2 m lange stam, maar vaker is de stam kort of geheel ondergronds. In het wild groeit deze palm onder bomen, vaak op natte plekken. Deze soort treffen we in tuinen vaak aan onder de onjuiste naam Sabal blackburniana.

Verspreidingsgebied: Verenigde Staten

Licuri

Syagrus coronata

Syagrus coronata groeit in de doornstruik-savannes van Noordoost-Brazilië. De vruchten hebben een eetbaar vruchtvlees en bevatten veel olie. Deze olie en ook de was die uit de bladeren wordt gewonnen, worden gebruikt in de industrie. De vruchten van de licuripalm zijn het hoofdvoedsel van de zeer zeldzame Lear's ara.

Verspreidingsgebied: Noordoost-Brazilië

Coco-babão

Syagrus schizophylla

De coco-babão groeit in het wild tussen struikgewas en lage bomen langs de kust, veelal op zandgrond. Dit is de enige soort van het geslacht *Syagrus* met stekels op de bladstelen en is hieraan eenvoudig te herkennen.

Mannelijke en vrouwelijke bloemen staan op dezelfde bloeiwijze. De vruchten zijn eetbaar.

Verspreidingsgebied: Noordoost-Brazilië

Chinese waaierpalm

Trachycarpus fortunei

Deze palmsoort is nauw verwant aan de Europese dwergpalm *Chamaerops humilis*. Beide zijn goed bestand tegen vorst en worden veel gekweekt als kuipplant. In China gebruikt men de stammen van deze palm als deurpost en van de vezels maakt men vlechtwerk en borstels. Men gelooft dat de zaden helpen tegen kanker.

Verspreidingsgebied: China

Chinese waaierpalm

Trachycarpus fortunei

Deze palmsoort is nauw verwant aan de Europese dwergpalm *Chamaerops humilis*. Beide zijn goed bestand tegen vorst en worden veel gekweekt als kuipplant. In China gebruikt men de stammen van deze palm als deurpost en van de vezels maakt men vlechtwerk en borstels. Men gelooft dat de zaden helpen tegen kanker.

Verspreidingsgebied: China

Chinese waaierpalm

Trachycarpus fortunei

Deze palmsoort is nauw verwant aan de Europese dwergpalm *Chamaerops humilis*. Beide zijn goed bestand tegen vorst en worden veel gekweekt als kuipplant. In de Amsterdamse binnenstad is het 's winters enkele graden warmer dan buiten de stad. Dankzij dit zgn. microklimaat is deze palm hier volledig winterhard.

Verspreidingsgebied: China

Caraná

Trithrinax brasiliensis

Caraná komt uit het verre zuiden van Brazilië, waar de palm voorkomt in open bossen in de laaggelegen rivierdalen die de hoogvlakte doorsnijden. Door ontginning van het land wordt de palm zeldzaam en steeds meer aangewezen op ex-situ conservation. Van de bladeren worden hoeden en manden gemaakt.

Verspreidingsgebied: Zuid-Brazilië

Petticoat palm

Washingtonia filifera

California palm groeit, zoals de naam al aangeeft in Californië, westelijk Arizona en het noorden van Baja California. Deze soort is nauw verwant aan *Washingtonia robusta* en wordt door sommige botanici als een vorm van deze beschouwd. Kenmerkend zijn de draden tussen de bladslippen.

Verspreidingsgebied: Californië